

SCENARIUSZ PRZEDSTAWIENIA Z OKAZJI DNIA Kobiet

Część I

Prowadzący:

Szanowne Grono Pedagogiczne, Koleżanki i Koledzy! Zebraliśmy się dzisiaj po to, aby uczcić Światowy Dzień Kobiet. Z tej okazji pragniemy złożyć wszystkim Paniom i Paniomkom najserdeczniejsze życzenia oraz zaprosić do obejrzenia programu artystycznego, który przygotowała płeć „brzydka”.

(na scenie pojawia się chłopiec w stroju wróżki)

Prowadzący:

Pragnę przedstawić wszystkim światowej sławy wróżkę – Esmeraldę, która specjalnie dla was przerwała swoje turne po Los Angeles, aby umożliwić wam poznanie samych siebie.

Wróżka :

Pozwólcie panie, że uchylę rąbka tajemnicy o was samych. O uwagę proszę panią Ewę, pierwowzór kobiecości.

- Pani Ewo, proszę patrzeć w moją stronę. O, właśnie tak. Dziękuję. Ale proszę jeszcze o chwilę cierpliwości, zacznam się koncentrować.

(dłońmi zakrywa twarz i przez chwilę milczy)

Już jestem gotowa. Zaczynamy. Jest pani osobą zdecydowaną, bardzo dokładną i pracowitą. Nie lubi pani uzewnętrzniać swoich uczuć ani dzielić się wrażeniami z otoczeniem. To jednak nie przeszkadza Pani w zdobywaniu przyjaciół. Jest pani także kobietą inteligentną, przed którą świat stoi otworem. W najbliższym czasie dostanie pani propozycję nie do odrzucenia. Jednak przed podjęciem ostatecznej decyzji radzę się zastanowić. Początek tego tygodnia będzie dość napięty, ale za to jego koniec przyniesie pani wiele radości. Dziękuję za cierpliwość, a o uwagę proszę znajdujące się na tej sali panie Basie.

(rozgląda się po sali i po chwili zwraca się do wspomnianych pań)

- Proszę, aby nie odrywały panie ode mnie wzroku, gdyż mogą wystąpić zakłócenia w przekazie.(.....) Dziękuję. Zaczynamy....Ma ją panie piękne imię. Zapewne inspiracją dla pań rodziców była Basia Wołodajowska. Uroku dodaje paniom czarujący uśmiech, a podziw wzbudza wrażliwa osobowość. Lubią panie towarzystwo, ale mimo wszystko wybierają izolację. Nie znoszą rozstań, ale uwielbiają powitania. Dlatego też rozstania i powitania są nieodzownym elementem waszego życia.

Dziękuję paniom za uwagę, a swoje myśli skieruję teraz ku pani Agnieszce. (patrzy w stronę pani Agnieszki .i po chwili zwraca się do niej)

- O, już panią widzę. Pani Agnieszko, proszę, aby wyciągnęła pani przed siebie prawą dłoń i powolnym ruchem skierowała ją ku sobie. O, właśnie tak. W ten sposób moja niezwykła moc spłynie teraz na panią. Proszę jeszcze zamknąć oczy i słuchać uważnie. Jest pani bardzo wrażliwa. Lubi otaczać się pięknymi przedmiotami. W życiu kieruje się pani intuicją, nie lubi monotonii, chociaż pragnie stabilizacji. Ma pani dobre zdrowie, dzięki optymizmowi, który pani nie opuszcza. Dzisiaj będzie czekała na panią miła niespodzianka, a sprawi ją osoba

bliska pani sercu. Jeśli chciałaby pani dowiedzieć się czegoś więcej, to proszę zadzwonić na numer 0800 222.

- O uwagę proszę teraz panią Benię.

Pani Beniu, dominującą cechą pani charakteru jest szczerłość i prostolinijność. Wyróżnia się pani także zrównoważeniem i rozwagą. Doskonale poradziłaby pani sobie w zawodzie pielęgniarki oraz modelki. Dzieci uwielbiają pani ciepłe spojrzenie, dlatego lubią patrzeć pani prosto w oczy. Najbliższa przyszłość przyniesie pani wiele radości, zarówno w życiu zawodowym jak i osobistym.

- O skupienie proszę teraz panie Elżbiety, ale chciałabym, aby stały panie blisko siebie, gdyż moja moc mogłaby ulec rozproszeniu i przekaz byłby nieprecyzyjny.

(chwila oczekiwania)

Imię Elżbieta jest jednym z najstarszych imion ludzkości. W Polsce znane jest od średniowiecza. Dzisiaj nadal jest modne. Rodzice nadając je paniom, chcieli, aby były panie wytrwałe w dążeniu do celu. I rzeczywiście tak jest, gdyż nigdy nie zboczyły panie z wytyczonej sobie drogi. Doceniają to bliscy i przyjaciele. W najbliższym czasie czekają panie nieprzewidziane wydatki, ale proszę się nie martwić, gdyż zostaną one zrekompensowane dodatkowym doładowaniem konta. Więcej szczegółów na swój temat dowiedzą się panie z horoskopu. Dziękuję za uwagę.

- Proszę, aby zbliżyła się do mnie pani dyrektor, ale nie za blisko.

Pani Jolu, odznacza się pani dużą znajomością życia i ludzi. Aby zrealizować jakąś ideę jest pani zdolna przенosić nawet góry. Nie ukrywa swych odczuć i emocji. Trudno zmusić panią do działania wbrew swojej woli. W trudnych sytuacjach nie traci pani głowy, uwielbia wyjazdy w góry i długie spacerować. W najbliższym czasie powiększy się pani rodzina i to będzie źródłem ogromnej radości. Dziękuję pani za uwagę.

Ponieważ moja moc uległa już wyczerpaniu, dlatego jestem zmuszona zakończyć dzisiejszy seans, a pozostałe panie proszę o indywidualny kontakt., ale dostępna będę dopiero w godzinach wieczornych. Dziękuję państwu za uwagę i do zobaczenia na następnym seansie.

(wróżka powolnym krokiem schodzi ze sceny)

Prowadzący:

Dla wszystkich pań i pańienek Edyta Górniak zaśpiewa teraz piosenkę „ To nie ja byłam Ewą”.

(na scenie pojawia się chłopiec przebrany za piosenkarke)

Część II

Prowadzący uroczystość prosi na środek sali kilka pań i uczennic , aby wybrały po jednym przedmiocie (mogą być słodczyce), a następnie go zareklamowały. Nagrodą za wykonanie zadania będzie piosenka w wykonaniu chłopców z repertuaru Jerzego Połomskiego. „Bo z dziewczynami” oraz piosenka Macieja Kossowskiego „Wakacje z blondynką”.

Następnie ogłoszone zostaną wyniki konkursu na najsympatyczniejszą dziewczynę w szkole (konkurs ogłaszamy dwa tygodnie wcześniej). Zwycięzczynię konkursu prosimy o przedstawienie się i udzielenie krótkiego wywiadu, np.:

- Jakie cechy powinna posiadać dziewczyna, aby zdobyć tytuł najsympatyczniejszej dziewczyny w szkole?
- O czym marzy?
- Jaki jest jej ulubiony przedmiot? itp.

Następnie prowadzący wręcza jej bukiet kwiatów oraz dyplom.

Wyznaczeni chłopcy wręczają podobne bukietki paniom z grona pedagogicznego.
(w tle słyhać muzykę)

Prowadzący:

Dziękuję wszystkim za udział w uroczystości i zapraszam za rok.
(uczniowie wraz z wychowawcami udają się do klas)

W scenariuszu wykorzystano teksty następujących piosenek:

„ To nie ja byłam Ewą” Edyty Górniak,

„Bo z dziewczynami” Jerzego Połomskiego,

„Wakacje z blondynką” Macieja Kossowskiego oraz książkę – Sieradzki A. „ Znaczenie imion, Warszawa 2003.